EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL

HOGE AUTORITEIT

BESCHIKKINGEN

BESCHIKKING No. 3-65

van 17 februari 1965

betreffende de communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de deelnemende Staten ten behoeve van de kolenmijnindustrie

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien de bepalingen van het Verdrag en in het bijzonder de artikelen 2, 3, 4, 5, 47, 64, 67, 68 en 95, 1e en 2e lid,

Gelet op het Overeenkomstprotocol, op 21 april 1964 tot stand gekomen tussen de regeringen van de deelnemende Staten, in het kader van de Bijzondere Raad van Ministers bijeen *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 30 april 1964, blz. 1099/64 e.v.),

1. Overwegende dat de regeringen van de deelnemende Staten bij het Protocol van 21 april 1964 overeenstemming hebben bereikt omtrent bepaalde beginselen die ten grondslag moeten liggen aan een gemeenschappelijk energiebeleid dat steenkool, aardolie, aardgas en atoomenergie omvat ; dat zij, onder verwijzing naar hun besluit van 24 februari 1964 tot fusie van de Gemeenschappen, daarin hun wil hebben bevestigd om, in het kader van dit besluit, een gemeenschappelijk energiebeleid uit te werken en uit te voeren, met name op het gebied van het handelsbeleid, het stelsel van overheidssteun en de regels die gelden voor de mededinging tussen de verschillende energiebronnen ;

Overwegende dat de kolenmijnen zich evenwel nu reeds voor enige dringende problemen zien geplaatst ; dat daarvoor onverwijld een oplossing moet worden gevonden in het kader van de mogelijkheden die worden geboden door het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal ;

Overwegende dat de kolenmijnindustrie zich immers dient aan te passen aan de structuurwijzigingen op de energiemarkt die het gevolg zijn van de stijgende druk der invoerkolen, die de voordelen genieten van het gedaalde peil van de zeevrachten, alsmede van de aanhoudende vooruitgang van andere energiebronnen zoals aardolie en aardgas ; dat deze structuurwijzigingen de kolenmijnindustrie tot uitzonderlijke rationalisatiemaatregelen dwingen ;

Overwegende dat deze structuurwijzigingen bovendien om verscheidene redenen, en in het bijzonder in verband met de bepalingen inzake de sociale voorzieningen, voor de kolenmijnindustrie lasten met zich brengen die, ten opzichte van de omstandigheden waaronder zich de andere industrieën ontwikkelen, als abnormaal moeten worden beschouwd ; dat een dergelijke situatie de rationalisatiepogingen van de ondernemingen kan tegenwerken en een rationeel ondernemingsbeleid in de weg kan staan ;

2. Overwegende dat ieder optreden van de Hoge Autoriteit met het oog op de controle of de coördinatie van de maatregelen tot verlichting van de financiële lasten van de kolenmijnindustrie in de eerste plaats een nauwkeurige en volledige kennis veronderstelt van hetgeen de regeringen op dit gebied voornemens zijn te doen ; dat de Hoge Autoriteit derhalve van de deelnemende Staten mededeling moet kunnen verlangen van alle steunmaatregelen van financiële aard die zij van plan zijn rechtstreeks of zijdelings ten behoeve van de kolenmijnindustrie te nemen ;

3. Overwegende dat het Verdrag, na de doelstellingen en de essentiële elementen van de gemeenschappelijke markt te hebben vastgelegd, bij artikel 5

de Gemeenschap de verplichting oplegt de vestiging, de handhaving en de inachtneming van normale concurrentieverhoudingen te verzekeren ; dat overheidsdeelneming in de financiering van de sociale prestaties ter compensatie van de abnormale lasten die op de kolenmijnindustrie drukken, alleen tot gevolg heeft dat voor deze industrie opnieuw concurrentieverhoudingen tot stand worden gebracht welke met de artikelen 1 tot en met 4 van het Verdrag in overeenstemming zijn ;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit op grond van het Verdrag bevoegd is om in te grijpen, indien de door de deelnemende Staten ingevoerde wijzigingen in de voorschriften over de sociale prestaties of over de financiering daarvan de concurrentieverhoudingen op de gemeenschappelijke markt kunnen scheeftrekken ; dat deze bepalingen echter zijn opgesteld op een ogenblik dat de mogelijkheid van diepgaande structuurwijzigingen op de energiemarkt en het belang van gecoördineerde initiatieven tot herstel van normale concurrentieverhoudingen nog niet konden worden onderkend ;

Overwegende dat de Gemeenschap zich derhalve uit dit oogpunt in een in het Verdrag niet voorzien geval bevindt, dat geregeld blijkt te moeten worden overeenkomstig het bepaalde in artikel 95, eerste lid ;

Overwegende dat de abnormale lasten die op de kolenmijnindustrie drukken, hierbij in het bijzonder het gevolg zijn van de aanzienlijke vermindering van het aantal actieve mijnwerkers en tot uiting komen in het feit dat de verhouding van de lasten per actieve mijnwerker tot de uitkering per gerechtigde aanmerkelijk hoger is geworden dan de overeenkomstige verhouding in de andere industrieën ; dat de steunmaatregelen van de deelnemende Staten die ten doel hebben deze verhouding in de kolenmijnindustrie terug te brengen tot het peil van de verhouding in de andere industrieën, derhalve met zekerheid als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd ; dat deze beschikking, door het vooropstellen van dit beginsel, op dit gebied een wezenlijke bijdrage kan leveren tot de wederinvoering van geordende concurrentieverhoudingen voor de kolenmijnindustrie ;

4. Overwegende dat de uitzonderlijke rationalisatiemaatregelen waartoe de ondernemingen door de diepgaande op de energiemarkt opgetreden structuurwijzigingen worden genoodzaakt, in overeenstemming zijn met de in de eerste artikelen van het Verdrag genoemde doelstellingen en beantwoorden aan het in artikel 3 daarvan genoemde „gemeenschappelijk belang" ; dat deze maatregelen evenwel zo grote lasten met zich medebrengen dat de ondernemingen niet in staat zijn die volledig alleen te dragen ;

Overwegende dat krachtens artikel 2, tweede alinea, van het Verdrag, de Gemeenschap tot taak heeft de omstandigheden te scheppen die uit zichzelf de meest rationele verdeling van de produktie op een zo hoog mogelijk peil verzekeren ; dat dit doel door de Gemeenschap geleidelijk moet worden verwezenlijkt, waarbij de continuïteit van de werkgelegenheid moet worden gewaarborgd en moet worden vermeden dat in de economie van de deelnemende Staten fundamentele en duurzame moeilijkheden worden veroorzaakt ; dat de uitvoering van deze taak, onder de zojuist beschreven omstandigheden, een tijdelijke overheidssteun ten behoeve van de rationalisatiemaatregelen in de kolenmijnindustrie rechtvaardigt ;

Overwegende dat artikel 4, sub c, van het Verdrag beoogt de deelnemende Staten te beletten de concurrentieverhoudingen binnen de gemeenschappelijke markt scheef te trekken ; dat hun derhalve de bevoegdheid is ontnomen om aan de kolen- of staalproducerende ondernemingen subsidies of hulp te verlenen ; dat dit verbod niet van toepassing is op een communautaire regeling inzake steunmaatregelen die bedoeld is om de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag mogelijk te maken ; dat de Hoge Autoriteit in het Verdrag geen specifieke actiemiddelen vindt om een dergelijke regeling in te stellen ; dat derhalve in dit niet-voorziene geval gebruik moet worden gemaakt van de bepalingen van artikel 95, eerste alinea, om het nastreven van de in de eerste artikelen van het Verdrag vermelde doelstellingen te verzekeren ;

Overwegende dat de instelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen ten behoeve van de kolenmijnindustrie niet noodzakelijkerwijze veronderstelt dat deze steunmaatregelen uit gemeenschapsmiddelen worden bekostigd ; dat de communautaire aard van de regeling evenwel moet blijken uit :

— het bestaan van criteria waardoor kan worden gewaarborgd dat de steunmaatregelen in overeenstemming zijn met het gemeenschappelijk belang en tot het strikt noodzakelijke beperkt blijven,

— de aan de deelnemende Staten opgelegde verplichting om van de Hoge Autoriteit van tevoren machtiging te verkrijgen alvorens enige steun kan worden uitbetaald,

— de toekenning aan de Hoge Autoriteit van de controle- en actiebevoegdheden die noodzakelijk zijn om een correcte aanwending van de steunmaatregelen te waarborgen ;

Overwegende dat dientengevolge op algemene wijze de mogelijkheid moet worden uitgesloten om steunmaatregelen te nemen waarvan het relatieve belang of de bijzondere modaliteiten de goede werking van de gemeenschappelijke markt in gevaar zouden kunnen brengen, in het bijzonder door het nadelig beïnvloeden van de voorwaarden voor het handelsverkeer in een mate die strijdig is met het gemeenschappelijk belang ;

Overwegende dat op het gebied van de positieve rationalisatie de steunmaatregelen moeten zijn gericht op de gedeeltelijke financiering van de uitzonderlijke uitgaven tot verbetering van de rentabiliteit; dat deze uitgaven niet alleen betrekking kunnen hebben op de verbetering van de exploitatievoorwaarden, maar tevens op een betere veredeling van de kolen ; dat echter deze maatregelen uiteraard slechts zin hebben, indien de ondernemingen over toereikende kolenreserves beschikken ;

Overwegende dat de maatregelen tot positieve rationalisatie in gevaar kunnen worden gebracht, indien de kolenmijnindustrie niet over arbeidskrachten beschikt die voldoende geschoold en stabiel zijn ; dat derhalve eveneens moet worden voorzien in de mogelijkheid om steun te verlenen ter vergemakkelijking van de financiering van uitgaven ten behoeve van de aanwerving, de opleiding en de aanpassing van het personeel en het tegengaan van het personeelsverloop, wanneer de verwezenlijking van programma's voor positieve rationalisatie daardoor wordt aangevuld of bevorderd ;

Overwegende dat de steun voor negatieve rationalisatie moet dienen tot dekking van de uitgaven in verband met de sluiting van installaties; dat ervoor moet worden gewaakt dat deze grens niet kan worden overschreden en dat daartoe de diverse soorten uitgaven ten gevolge van sluitingen nader moeten worden aangegeven ; dat er evenwel geen bezwaar tegen bestaat dat de steun binnen deze grenzen in de praktijk op een bedrag ineens wordt vastgesteld ;

Overwegende dat de aanpassing van de ondernemingen aan de nieuwe toestand op de kolenmarkt ernstige moeilijkheden in het economische en sociale leven in een gebied kan veroorzaken, indien de ontwikkelingsmogelijkheden van dit gebied nog onvoldoende zijn ; dat het, ten einde een dergelijk gevaar te vermijden, noodzakelijk kan blijken het tempo van de rationalisatiemaatregelen te verlagen en steun te verlenen tot dekking van de daaruit voor de ondernemingen voortvloeiende lasten ;

Overwegende dat de aldus omschreven diverse soorten van steun, gezien de huidige vooruitzichten voor de kolenmijnindustrie, op het gebied van de financiële steunverlening een doeltreffend middel lijken te vormen om aan de economische en sociale eisen die uit de in de eerste artikelen van het Verdrag vermelde doelstellingen voortvloeien, te voldoen ;

Overwegende dat de goede tenuitvoerlegging van een dergelijke beschikking moet worden verzekerd door bepalingen die de Hoge Autoriteit in staat stellen haar machtigingsbevoegdheid naar behoren uit te oefenen, bij haar machtiging iedere passende voorwaarde te stellen, later tot de nodige controles over te gaan en de machtiging te herroepen, zodra zij niet meer gerechtvaardigd is ; dat de Hoge Autoriteit, om dezelfde redenen, in staat dient te zijn te voorkomen dat de ondernemingen die steun ontvangen, hetzij door middel van hun prijslijsten, hetzij door middel van prijsaanpassingen, kunstmatig lage verkoopprijzen berekenen die de goede werking van de gemeenschappelijke markt zouden verstoren ;

Na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald,

BESLUIT :

Artikel 1

(1) De deelnemende Staten dienen de Hoge Autoriteit uiterlijk op 1 november van ieder jaar in kennis te stellen van alle steunmaatregelen van financiële aard die zij van plan zijn rechtstreeks of zijdelings ten behoeve van de kolenmijnindustrie in de loop van het volgende kalenderjaar te nemen.

De reden en de juiste draagwijdte van deze steunmaatregelen moeten worden omschreven. Voor 1965 moet deze kennisgeving vóór 15 april 1965 geschieden.

(2) Wat betreft de steunmaatregelen van financiële aard op het gebied van de sociale prestaties in de kolenmijnindustrie, dienen de deelnemende Staten bovendien de Hoge Autoriteit vóór 15 april 1965 in kennis te stellen van :

— de op 1 januari 1965 geldende wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften,

— het bedrag van de sociale prestaties, onderverdeeld naar categorieën, die in 1964 aan de werknemers en voormalige werknemers van de kolenmijnindustrie en hun gezinnen zijn uitgekeerd, alsmede het aantal gerechtigden die deze prestaties hebben genoten,

— de diverse bronnen en het bedrag daarvan, waaruit de in de vorige alinea bedoelde prestaties zijn gefinancierd.

De ieder jaar overeenkomstig par. (1) hierboven opgegeven financieringsvooruitzichten dienen vergezeld te gaan, wat betreft de financiering van de sociale prestaties, van een bijgewerkte opgave van de in de onderhavige paragraaf opgenoemde inlichtingen.

(3) Indien de deelnemende Staten in de loop van het kalenderjaar naast de in de par. (1) en (2) bedoelde maatregelen nog andere financiële steunmaatregelen wensen te nemen, dienen zij de Hoge Autoriteit tijdig daarvan in kennis te stellen ten einde haar de gelegenheid te geven de overwogen maatregelen te bestuderen en zich daarover volgens de hieronder aangegeven procedures uit te spreken.

Artikel 2

(1) Na raadpleging van de Raad kan de Hoge Autoriteit machtiging verlenen voor de in de artikelen 3 tot en met 5 hieronder bedoelde steunmaatregelen, onder voorwaarde dat daardoor de goede werking van de gemeenschappelijke markt niet in gevaar wordt gebracht.

De betrokken deelnemende Staat mag de in de voorafgaande alinea bedoelde maatregelen niet ten uitvoer leggen zonder voorafgaande machtiging van de Hoge Autoriteit.

(2) Worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt de steunmaatregelen van de Staat ten behoeve van de financiering van de sociale prestaties die tot gevolg hebben dat voor de ondernemingen van de kolenmijnindustrie, de verhouding van de sociale last per actieve mijnwerker tot de uitkering per gerechtigde wordt teruggebracht tot het niveau van de overeenkomstige verhouding bij de andere industrieën.

(3) Over alle andere onder het Verdrag vallende hulp en financiële steunmaatregelen spreekt de Hoge Autoriteit zich uit volgens de procedures en regels van het Verdrag.

Artikel 3

(1) De Hoge Autoriteit kan machtiging verlenen tot het toekennen van steun van de staten aan de ondernemingen als gedeeltelijke bijdrage tot de financiering van uitgaven van uitzonderlijke aard ten behoeve van de verhoging van de rentabiliteit door positieve rationalisatie, inzonderheid uitgaven in verband met de concentratie van winningszetels, investeringsuitgaven ter verhoging van de mechanisatie van de exploitatie, investeringsuitgaven met het oog op een betere veredeling van de kolen en investeringsuitgaven ter verzekering van een grotere veiligheid in de mijnen.

De steun kan slechts worden verleend indien de betrokken ondernemingen bewijzen :

— dat zij beschikken over ontsloten kolenvoorraden voor ten minste drie normale boekjaren en over reserves voor ten minste twintig boekjaren,

— dat de totstandbrenging van de investeringsprogramma's voor de financiering waarvan de steun van de staten wordt ingeroepen, tot een werkelijke verlaging van de produktiekosten of tot een wezenlijke verbetering van de veredeling van de kolenprodukten zal leiden.

(2) De Hoge Autoriteit kan machtiging verlenen tot het toekennen van overheidssteun ter vergemakkelijking van de financiering van de uitgaven ten behoeve van de aanwerving, de opleiding, de aanpassing van het personeel en het tegengaan van het personeelsverloop, en ten behoeve van een aanvulling of een bevordering van de totstandbrenging van programma's voor een positieve rationalisatie beantwoordend aan de in par. (1) hierboven aangegeven criteria.

Artikel 4

De Hoge Autoriteit kan machtiging verlenen voor het toekennen van overheidssteun aan de ondernemingen voor de gehele of gedeeltelijke sluiting van bedrijfsinstallaties (negatieve rationalisatie) ; de steun kan slechts dienen voor de dekking van de hiernavolgende uitgaven :

1. Uitgaven uitsluitend ten laste van de ondernemingen die tot sluiting overgaan :

— uitzonderlijke lasten ter financiering van de sociale prestaties ten gevolge van pensionering van werknemers voordat zij de wettelijke pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt ;

— andere uitzonderlijke uitgaven voor werknemers die ten gevolge van de sluitingen hun werk ontnomen is ;

— uitkering van pensioenen, buiten het legale stelsel, aan werknemers die ten gevolge van de sluitingen hun werk ontnomen is en aan hen die daarop vóór de sluiting recht hadden ;

— levering van deputaatkolen aan werknemers die ten gevolge van de sluitingen hun werk ontnomen is en aan hen die daarop vóór de sluiting recht hadden ;

— nog overblijvende fiscale lasten ;

— extra-veiligheidswerkzaamheden ondergronds in verband met de sluiting ;

— latere mijnschade ;

— nog overblijvende lasten in verband met de bijdragen welke dienen te worden betaald aan de instanties die met de waterverzorging en de afvoer van afvalwater zijn belast.

2. Uitgaven ten laste van de sub 1 bedoelde ondernemingen en van andere ondernemingen :

— verhoging, in verband met de vermindering van het aantal bijdrageplichtigen ten gevolge van de sluitingen, van de bijdragen tot dekking, buiten het legale stelsel, van de sociale lasten ;

— door de sluiting ontstane verhoging van de uitgaven ter bestrijding van de watertoevloed ;

— verhoging van de bijdragen welke dienen te worden betaald aan de instanties die met de waterverzorging en de afvoer van afvalwater zijn belast, voor zover deze verhoging het gevolg is van een vermindering, na sluiting, van de bijdrageplichtige kolenmijnen.

De steun kan worden verleend in de vorm van een tevoren vastgestelde steun welke binnen de grens van de sluitingsuitgaven wordt gehouden.

Artikel 5

(1) Indien de aanpassing van de ondernemingen aan de nieuwe toestand op de kolenmarkt van dien aard is dat daaruit ernstige moeilijkheden in het economisch en sociaal gebeuren in een gebied kunnen ontstaan omdat de ontwikkelingsmogelijkheden van dit gebied nog onvoldoende zijn, kan de Hoge Autoriteit machtiging verlenen voor financiële overheidssteun welke tot doel heeft een passend tempo mogelijk te maken voor de ten uitvoer te leggen rationalisatiemaatregelen.

(2) Deze machtiging kan slechts voor de duur van een jaar worden verleend. Zij kan worden verlengd. Een verlenging voor steun welke in de loop van het jaar 1968 moet worden toegekend kan slechts met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald, worden verleend.

Artikel 6

(1) De regeringen van de deelnemende Staten dienen bij hun aanvraag de documenten te voegen waaruit blijkt dat aan de in de artikelen 2 tot en met 5 van deze beschikking gestelde voorwaarden is voldaan en in het bijzonder dienen zij de volgende gegevens te verstrekken :

a) voor steun in verband met negatieve rationalisatie :

— de vastgestelde data van aanvang en einde van de sluitingswerkzaamheden,

— de kosten van de rationalisatie ;

b) voor steun in verband met positieve rationalisatie :

— de vastgestelde data van aanvang en einde van de betrokken werkzaamheden,

— de kosten van de beoogde investeringen alsmede de modaliteiten voor en het bedrag van de voorgenomen steun.

(2) Ten einde te garanderen dat de steun waarvoor zij machtiging verleent gebruikt wordt conform de in de artikelen 2 tot en met 5 van deze beschikking aangegeven doeleinden :

a) kan de Hoge Autoriteit bij haar machtiging iedere passende voorwaarde stellen ;

b) kan zij voor de betrokken ondernemingen het recht tot aanpassing bedoeld in artikel 60 van het Verdrag beperken en hen verplichten minimumprijzen toe te passen. Bij overtreding door een onderneming, zijn de bepalingen van artikel 64 van het Verdrag van toepassing.

(3) De Hoge Autoriteit kan overgaan tot passende controles bij de ondernemingen.

(4) De Hoge Autoriteit herroept de machtiging of wijzigt er de termen van indien zij vaststelt dat de steun niet meer beantwoordt aan de in de artikelen 2 tot en met 5 van deze beschikking bedoelde voorwaarden of dat de effectieve gevolgen van deze steun of het gebruik ervan in strijd zijn met de vereiste voorwaarden voor haar machtiging. De betrokken deelnemende Staat is verplicht zich binnen de door de Hoge Autoriteit voorgeschreven termijnen te houden aan het besluit houdende intrekking van de machtiging of wijziging van de termen ervan.

Artikel 7

Deze beschikking treedt in werking op 1 maart 1965. Zij blijft van kracht tot en met 31 december 1967.

Van vóór deze datum afgegeven machtigingen kan gebruik worden gemaakt voor het toekennen van steun gedurende 1968.

Deze beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd in haar zitting van 17 februari 1965.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

Dino DEL BO